

World Goodwill

NYHETS BREV

Nr 1 2010

En tidskrift som visar Den goda viljans energi i världen.

KONSTEN ATT KOMMUNICERA

Den snabba ökningstakten i de globala kommunikationssystemen, det sociala nätverkandet och media i största allmänhet ställer mänskligheten inför många nya utmaningar. Vi bor på en snacksalig planet, våra sinnen bombarderas hela tiden med information. Det krävs en stor urskillningsförmåga för att kunna använda tid och energi vettigt när vi kommunicerar. Konsten att kommunicera är till hjälp när vi vill sprida den goda viljans energi över världen. Den urgamla andliga läran om riktigt tal behövs mer än någonsin, och ska tillämpas lika mycket på tangentbordet och i mejlväxling som i våra mobiltelefoner. På kollektiv nivå äger en internationell dialog rum vid världskonferenser för att hantera de många kriser som uppstår i bristande samspel mellan män-

niskor och mellan människan och jorden. Länderna går igenom en period av psykologisk rehabilitering, och då erbjuder världskonferenserna en plattform där man lär sig kommunicera och mötas som en enda mänsklighet.

I det här nyhetsbrevet finner ni artiklar i ämnet bra kommunikationer, om hur vi kan skapa kvalitet och inte bara kvantitet i alla de mänskliga samtal, hela tiden pågår på jorden. Den sista artikeln i Nyhetsbrevet handlar om vikten av träna upp sin förmåga att iakttä mänskliga företeelser, för att verkligen tränga igenom yttre händelser och in till den bakomliggande betydelsen. Detta ger förmågan att kommunicera och dra fram i ljuset "den kärlek som ligger bakom tidens skeenden".

"Artikeltexterna har vi tagit från den senaste omgången World View-artiklar, som läggs ut varje månad på World Goodwills hemsida www.worldgoodwill.org. Vi inledde detta i slutet av förra året. Ni kan också läsa alla tidigare nummer i ett webbarkiv. Dessutom har vi helt nyligen startat en blogg, med fokus på att ge exempel på den goda viljan i nyhetsrapporteringer"

Om civiliserade samtal

De flesta vettiga människor vidgår att det är bättre att lösa konflikter genom att prata om dem än genom att starta krig. Ändå är de ordkrig som man nuförtiden kallar hövliga allt annat än hövliga. I en frisk och stark, robust, härdig demokrati är rätten att uttrycka sig fritt och självständigt okränkbar och en verklig förutsättning för att kunna lägga fram idéer och fritt utbyta åsikter med andra. Hur kan, i ett sådant samhälle, talet bli ett redskap för att skapa förståelse och bli en gemensam grund snarare än ett medel för att undertrycka sina "motståndare" – dvs alla oliktankande?

Först och främst måste vi förstå

att talet är ett verktyg för att klä idéer i ord, att ge form åt tankar, så man kan dela dem med andra. Talet avslöjar, och hyckleriet ställs ut till beskådande, när våra handlingar inte stämmer överens med våra ord. De flesta intelligenta människor förstår detta. Men bakom orden som uttalas ligger det mer subtila att vi behöver identifiera den bakomliggande tanken. Det finns ett intressant andligt experiment som du kan träna på: försök lyssna till dig själv när du talar. Detta kräver ett visst mått av opartiskhet och självständighet när man talar, en förmåga att tillräckligt mycket frigöra sin uppmärksamhet från talet som en

I detta nummer

Om civiliserade samtal

Talekonsten

Rehabilitering för nationerna

En tränad observatör

Ett mantra för den nya gruppen världstjänare

World Goodwill intervjuar

Världsböndagen 2010

Redaktör:
Dominic Dibble

www.worldgoodwill.org

handling, och istället inta ställning som iakttagare. Det är krävande att identifiera det sanna motivet bakom det man säger, att skala bort alla förtäckta anspelningar och antydningar och bara låta sanningen, som man förstår den, bli den bestämmande faktorn. Och sist och slutligen kräver det en verklig satsning att sätta sig in i vad upplevelsen av att lyssna på sig själv måste vara för den man talar till – ingen lätt sak, men det är något man kan förfina genom träning och lyhördhet. Innan man lärt sig komma i kontakt med de krafter som präglar ens medvetande, kommer förbindelsen mellan talets nivå och de krafter som driver fram det att vara avbruten, blockerad. Det är det gapet i medvetandet som fick Emerson att utbrista: "Det du gör talar så högt att jag inte kan höra vad du säger."

Hatfyllt tal – att svärta ner och betrakta den som har en annan tro som ond – blir allt vanligare nuförtiden. Vi ser det i media, och speciellt på internet, som ger författaren anonymitetens bedrägliga trygghet. Nätet gör att folk tenderar att uttrycka åsikter och värderingar utan den återhållsamhet och självbehärskning som de har när de känner att de får ta ett personligt ansvar för sina ord. Men till och med i möten ansikte mot ansikte ser vi sorgligt nog hatiskt tal. Det är sådana möten som alla demokratiska institutioner kräver: möten i Stadshuset, offentliga möten för att diskutera kontroversiella frågor, dvs där man måste ta hänsyn till olika synpunkter och sedan fatta beslut. Personer med en god vilja blir bestörta över sådana hätska uppvisningar men ingen verkar veta vad man ska göra åt det. Kanske en förståelse för att talet måste ledas av en känsla för val av rätt tidpunkt skulle hjälpa. Som med allt annat finns det en tid att tala och en tid att tåga. Visdom är att känna till skillnaden. I Pythagoras skola för

andlig utveckling i Krotona krävdes att alla nya elever skulle leva i tystnad under två år, först därefter fick de rätten att tala. Varför? Inte som ett slags övergångsrit in i ett hemligt sällskap, utan för att lära dem vilken enorm kraftreservoar som ligger i talet – kraften till det goda eller till det onda.

Men idag blir det allt svårare att öva sig i tystnad, även om man förstår vilket värde den har. Tekniken, media och ett allmänt käbblande – allt tycks nuförtiden samverka för att ta bort utrymmet för tystnaden i ens liv. Men den går att åstadkomma, speciellt om man kommer ihåg att tystnad inte beror så mycket på de yttre villkoren som på ett inre, psykologiskt tillstånd. Detta är inte den introverta attityden hos en antisocial eller självcenterad individ, utan snarare, utövat av en som håller på att bli medveten om hur man riktar energin. För tal, liksom tystnad, är i grunden energi och båda kan användas för att hela disharmonier, ja, till och med för att skapa plötsliga insikter, som åskådaren uppfattar som rent mirakulösa. Precis som oriktigt tal separerar så kan ett riktigt tal vid rätt tidpunkt vara en kraftfull hjälp för att skapa en gemensam grundval. Detta är det ställe där insikten vinnns om de grundläggande principerna i alla äkta och ärliga synpunkter, och där man överlämnar detaljerna, där motsättningarna ofta har sin grund, åt konsten att andligen kompromissa.

Mer och mer kommer den instundande tidsåldern att bli en epok då bra relationer inte bara är ett fåfängt hopp utan ett universellt erkänt mål. Driften att finna den gemensamma grunden kommer att vara det mål man delar med varandra, och syftet med talet kommer att ägnas åt att åstadkomma detta.

DEN GODA VILJAN ÄR... den nödvändiga förutsättningen för en upplyst kommunikation.

Talekonsten

Syftet med att tala för att finna en gemensam grundval har demonstrerats historien igenom av de som kunnat förmedla en vision genom sin

talekonst. Det senaste Nobelpriset (fredspriset), som gick till USAs president Barack Obama, är ett exempel på hur mänskligheten vaknar upp

till en vision som konsten att kommunicera förmedlar.

Somliga har sett priset som en belastning och en black om foten för hans framtida arbete. Andra ser det som en seger för goda intentioner för en effektiv implementering av politiken. Andra åter betraktar det som något av en förolämpning mot den tidigare Bushadministrationen. Vare hur som helst med detta och många andra synpunkter. Vi kan ändå skaffa oss ett bredare perspektiv genom att granska den bakomliggande betydelsen.

Enligt Alfred Nobels testamente ska fredspriset ges till den person som under det föregående året *"har gjort mänskligheten den största nytta"* och att en femtedel tilldelas *"den som har verkat mest eller best för folkens förbrödande och afskaffande eller minskning af stående arméer samt bildande och spridande af fredskongresser"*.

Man kan förstås tolka uttalandet i termer av yttre händelser och mätbara förändringar, men enligt många förmenande är de psykologiska aspekterna viktigare. Sådana grundläggande ideal som kan skapa internationell fred måste nämligen först samla tillräckligt med mental och emotionell styrka för att möjliggöra yttre förändringar. Den skickliga framställningen av en vision genom att använda talekonsten på ett riktigt sätt är av enorm betydelse i den processen. Stor talekonst väcker hopp och ger den inneboende energin den kraft som behövs för att få händelserna att framträda på det fysiska planet. Eftersom vi är fast i de fem sinnenas värld är det inte så lätt att påvisa sambandet mellan orsak och verkan. Men i den medvetna energins sfär måste varje betydelsefull tankeform visa sig i den här världen vid någon tidpunkt.

Rehabilitering för nationerna

Under det att talekonsten hos världens ledare kan förmedla en vision av enhet och enighet krävs det ändå ett hårt och oglamoröst arbete i det internationella samtalet mellan jordens alla länder för att göra den till verklighet.

I vår krisdrabbade tid anordnas alltfler konferenser. Det vore enkelt att förtvivla över det faktum att de kriser som konferenserna vill

Det är inte för intet som man i journalistiska kretsar myntat begreppet "en stråle av hopp" som kontrast till världshändelsernas dystra bakgrund. Diana Mukkaled, en känd och aktad journalist i arabvärlden anmärker att "Obama äger en alldeles speciell begåvning att driva saker framåt mot hopp och förtröstan, inte bara i USA, utan även i resten av världen. Kanske kommer detta fredspris att bidra till att göra hoppet till verklighet, speciellt i våra länder som drunknar i misströstan och hopplöshet."

Även om hoppet kan vara hastigt övergående är det en bärvåg för en princip eller sanning som ska träda in i det kollektiva medvetandet. Där vilar den latent till nästa våg av hopp återuppväcks och gör den starkare. Godtagandet av en ny sanning, en andlig princip, söker sig sålunda alltmer in i det allmänna medvetandet, och trycket blir till slut så starkt att sanningen blir en aktiv förändringskraft.

President Obamas många tal har fångat allmänhetens fantasi, och därigenom gett kraft åt en positiv vision av hopp inför framtiden. Deras kvalitet kan beskrivas som en praktiskt visionärs, snarare än mystikerns och drömmarens. Skillnaden mellan en verklig vision och en icke-pragmatisk idealism hänger på en skör tråd, men när den återskallar som svar, är det ett säkert tecken på att den riktiga andliga tonen har slagits an. När människor förs samman av en sådan vision, erkänns ett band av världsenighet och det ger den andliga hierarkin bakom händelserna i världen ett unikt tillfälle att hjälpa till att ytterligare integrera medvetandet hos den enade mänskligheten. För enhet är mänsklighetens bestämmelse, som ett klarsynt studium av utvecklingen av det sociala medvetandet och dess beräknade projektion in i framtiden avslöjar.

lösa har orsakats av nedärvda och inrotade beteendemönster hos de inblandade staterna. Trots det brinner hoppets flamma starkt och klart i mänsklighetens psyke. Det är som om det kollektivt undermedvetna är medvetet om den belöning som väntar vid slutet av den svåra väg man slagit in på – inget mindre än integrationen av hela världen och framväxten av en enda

mänsklighet.

Vägen som varje land måste gå för att nå det målet kräver en psykologisk rehabilitering till god hälsa eller ett nyttigt liv, såsom genom terapi och utbildning. Nuförtiden rapporterar man gärna om glamourstinna kändisar och andra celebriteter överallt som går på avgiftning för komma ur ett missbruk. Men nationerna undergår nu också en form av terapeutisk rehabilitering genom internationella samtal. De kämpar för att rätta till sådant som leder till fördärv, t ex det som gett kärnvapenspridningen, hotet om terrorism, miljöförstörelsen och världens bankkras.

Ytterligare en intressant betydelse av ordet rehabilitering är att göra beboelig igen. Ordet *habilitate* har samma ursprung som ordet *habitat*, livsmiljö. Ett annat ord som man kan förknippa med rehabilitering är *habitus* eller *slentrian*. Det illustrerar en följd av felaktiga attityder i tänkandet. För det första bygger en självisk och isolationistisk tankevana upp subtila grundmönster som medvetandet verkar genom. Sedan omsluts medvetandet av dessa lågkvalitativa tankar och känslor till ett instängande skal. Följden av att man vanemässigt tänker fel blir att medvetandet till slut bor i en ohälsosam bostad. Och inifrån den förvränger man den varseblivningen och ser sig vara skild från 'världen utanför'. Den anda av samförstånd som borde syntetisera varje livsenhet till en organisk helhet försvagas alltså och medvetandet vänds in mot sig självt och förvärrar isoleringen.

Det som gäller för en människa gäller ofta för en nation. Alltså att en nations psykologiska hemvist uttrycker "vanor som skadar den boende", för att citera en av de stora österländska vise. Det är alltför lätt för en nation att fastna i en isolering av splittrande tankeprocesser. En snorkig känsla av att man är betydelsefull invaderar då folket, och nationen förtrollas av glamour – ett slaveri under en frestande men vilseledande syn på sig själv. I Alice Baileys bok *Discipleship in the New Age*, del 2, kallar hon en av de många typerna av glamour som förvränger varseblivningen för "flykten in i tryggheten av ett rasistiskt medvetande". Hon säger att varje individ, utan undantag, är underkastad denna släktets glamour och dess kraft är helt otrolig. Det subjektiva livet hos varenda nation skapar släktets psykologi, nationella böjelser

och karaktärsdrag. Varenda person lyder alltså under det och kan när som helst kasta sig in i det eller dra sig bort från det. Det innebär att han eller hon kan fly bakåt in i det som varit och betona vissa rasattityder. Den svåra rehabiliteringsprocessen består i att bryta med sådana band...och därefter gå in i mänsklighetens egen frihet. Sålunda involverar rehabiliteringen att den psykologiska bostaden för en given enhet blir fri, vare sig det är en person eller en nation, och psyket blir en hälsosam plats att bo på, och interaktion välkomnas.

Nuvarande folkomflyttningar genom emigration påskyndar processen. Gamla band slits av och de världsomspännande kommunikationsnätverken expanderar även känslan av ett globalt samhälle. Men mänsklighetens största hopp förblir ändå Förenta nationerna och den cykel av världskonferenser som organisationen anordnar. Trots ständig kritik för bristande effektivitet är FN nödvändigt för mänsklighetens överlevnad. Organisationen jämnar ut vår knaggliga väg in i den nya tidsåldern. Dess syfte att bibehålla internationell fred och säkerhet, att utveckla vänskapliga relationer mellan staterna, och att främja sociala framsteg har lång väg kvar till förverkligande, men det är det mest framstående organet för internationell dialog. Det är ett forum för de 192 medlemsstaterna att uttrycka sina synpunkter och uppfattningar. Dialog mellan länder är av yttersta vikt, och faktiskt har världskonferenserna som hållits sedan andra världskriget, avväjrt flera stora konflikter på det fysiska planet – och de är en plattform för sammandrabbningen mellan staternas ideologier på den mentala nivån. Så, fastän många kommentatorer förlöjligar FN och menar att den är ineffektiv, visar en grundligare analys att detta är långt ifrån sant. Utan de häftiga diskussionerna och den våldsamma argumenteringen under världskonferenserna skulle konflikterna utan tvivel ha dragits ut på det fysiska planet – och i en tidsålder med kärnvapen, bleve konsekvenserna ofattbara.

En tränad iakttagare avslöjar hur kvalitetsaspekten hos den nationella psykologin bryter fram i den internationella dialogens yttre form, och ser hela spektrum av såväl lägre som högre impulser. Den andliga utvecklingen hos vartenda land avslöjas därmed. Alla praktiska

resultat från världskonferenserna representerar det högsta gemensamma utgångspunkten för deltagarna. Trots att detta inte brukar vara speciellt högt kan den opartiske iakttagaren skönja att en befrielsens väg byggs mot ljuset av nya värden och principer. Han ser att när kriser drabbar stater och de söker lösningar genom internationell dialog, så visar sig möjligheten till rehabilitering. Man skapar goda relationer till andra stater.

Vill man bli en tränad observatör är det absolut nödvändigt att befria sig från lokalpartiotiska tankar, för de hindrar. Och är man inte opartisk är det nära nog omöjligt att skaffa sig en fördomsfri global syn på andra staters psykologiska villkor. Och detta i sin tur är en nödvän-

En tränad observatör

Som vi antydde i föregående artikel finns det idag ett stort behov av tränade observatörer av dagshändelserna. Detta må tyckas vara en konstig idé – de flesta tycker nog att de kan observera vad som händer och sker i världen. Men, om vi förutsätter det, bortser vi från ett antal faktorer som kan förvränga synförmågan. Dessa är förutfattade meningar, fördomar och på förhand intagna uppfattningar (eller *glamourer* och *illusioner* som Alice Bailey kallar dem) och som vi förvärvar under uppväxten. De kommer från alla möjliga håll: nationalistiska känslor, politiska ideologier, religiös prägling och annan samhällspåverkan. Dessutom är sådana interna förvrängande filter andra än all den förvrängning som beror på massmedia. Så för att kunna observera en händelse klart och tydligt, måste man vara medveten om både de inre och de yttre faktorer som förvanskar och förvränger, och frigöra sig från dem. I själva verket träder individen ut ur sina egna förvrängningsfilter, sin egen personlighet och ser livet och händelserna, inte så som de påverkar honom och hans närstående utan hur de påverkar världen. Och då ser han dem inte så mycket i termer av yttre krafter, utan mer i termer av det inre medvetandeflödet. Han kommer då i kontakt med betydelsens värld.

För att vara en observatör innebär i allt väsentligt att lära sig konsten att vara uppmärksam. När man mediterar är vikten av uppmärksamhet en av de första saker man får lära sig.

dig förutsättning för alla som vill arbeta subjektivt och inflytelserikt med de olika internationella konferenserna. Det så kallade konferenscykelprojektet drivs av en grupp som bygger medvetandebroar från de inre andliga rikena till de diplomater och personer som ska lösa de problem som är ämne för en bestämd konferens. Genom att försöka skapa en atmosfär av upplyst god vilja för konferenserna, laddas det medium, som all kommunikation sker genom, andligt och barriärer av missförstånd löses successivt upp. Det är en viktig tjänst som tillhandahålles av en global meditationsgrupp och alla personer av god vilja är välkomna att medverka.

Och när vi börjar meditera över tankefrön, ser vi hur svårt det är koncentrera uppmärksamheten längre stunder. Omvänt visar detta hur lite uppmärksamhet vi vanligtvis ägnar saker och ting. Gurdjieff konstaterade: "Hur vakna är vi i egentligen? Är medvetandet relativt? Folk sover när de tror att de är vakna. De går sovande genom livet. De lever och dör större delen av tiden sovande. Som bäst är de ryckvis och nyckfullt halvvakna."

Vi har en tendens att fästa uppmärksamheten på sådant som attraherar, men attraktion förutsätter begär, dvs emotioner, under det att uppmärksamhet är något mer mentalt. Sålunda kan vi förbättra förmågan till större objektivitet och opartiskhet genom att bestämma oss för att uppmärksamma saker som vi finner oattraktiva. Observatören måste också träna sig till saklighet i förhållande till de egna känslomässiga reaktionerna på händelser. Detta är speciellt svårt nuförtiden, när girighet, orättvisor och annat missbruk kommer upp till ytan. Som ett resultat befinner sig det allmänna medvetandet i häftig rörelse. Under det att observatören må vara fri från de mer kaotiska formerna av massemotioner, måste han också se till att emotionens finare slöjor inte förblindar synen. När han till exempel ser värdigheten hos sina medmänniskor trampas sönder, är känslan av indignation naturlig och lätt att förstå, och i en bemärkelse är den rättfärdig. Men ändå, så snart som en sådan känsla hamnar i fokus, dras upp-

märksamheten bort från där den bäst behövs, nämligen de bakomliggande orsakerna. Observatören kan då riskera att vilja försöka förändra och reformera individer eller grupper, snarare än vilja identifiera de medvetna impulser hos alla människor som leder till händelserna ifråga.

Ett komplement till objektivitet och opartiskhet är urskillningsförmåga. Den måste också tränas upp. Precis som Alice Bailey påpekar kan urskillningsförmågan börja med att man kan skilja mellan det som utmärker det rätta och det felaktiga i världen. Men den måste fortsätta att utvecklas, så att man kan skilja mellan något som är riktigt i en snäv och begränsad kontext, och något som är riktigt i ett vidare sammanhang, till exempel skilja mellan vad som är en mindre och vad som är en mer övergripande princip.

Vi kan också träna oss till att sätta in händelser och skeenden i vidast möjliga kontext. Då kan vi upptäcka deras samband med kärlekens och ljusets utvecklingsplan för mänskligheten, så som den finns till i det gudomliga sinnet. En viktig förmågan är att kunna dra sig undan den kortsiktiga visionen som sätter skygglappar på det individuella jaget och även på en stor del av det ekonomiska och politiska tänkandet – och se företeelserna som etapper i en historisk utveckling av människans medvetande. Den nyligen bortgångne historikern Howard Zinn varnar i artikeln *A Marvelous Victory* för tanken att ett status quo nödvändigtvis kommer att fortgå. Genom att försöka vidga synförmågan så att den omfattar längre tidsperioder får vi bättre möjligheter att upptäcka de

idéer i den gudomliga planen som håller på att arbeta sig fram.

Sammanfattningsvis kan sägas att de skolade observatörerna intar en bestämd ställning i medvetandet, oberörda av yttre händelser. De ser uppåt och hjälper nedåt. När de ser uppåt identifierar de idéer och behovet att transformera dem till ideal. Samtidigt är de medvetna om hur begränsade ideologierna är. Ideologier är en form av glamour, utkristalliserade, fasta och omedgörliga former av idealen, så att inflödet av nya idéer blockeras. Så tillkommer dessutom för folk en frestelse att identifiera sig uteslutande med en speciell ideologi – jag är socialist, jag är frihetsivrare etc. Det gör dem ytterligare blinda för värdet av andra ideal. Så observatörerna tränar sig att förbli fria från ideologiska skygglappar. Vaclav Havel, dramatikern och Tjeckiens tidigare president, påpekar att han aldrig anslutit sig till någon ideologi, dogm eller doktrin – vänster, höger eller något annat slutet färdigt system eller hypotes om världen. (*Summer Meditations*, 1992, p.60)

De tränade observatörerna hjälper nedåt, genom att stå utanför allt skräp och bråte som flyter runt på händelsernas yta, och på avstånd från de turbulenta emotioner som så ofta driver fram allmänhetens tänkande. Genom att se igenom tidens glamourer uppfattar de vilka underströmmar i medvetandet som präglar kulturens och civilisationens utveckling. Deras arbete hjälper alltså till att kasta ljus över mänsklighetens medvetande, och befria det från omoderna tankar.

Ett mantra för den nya gruppen världstjänare

Det finns ett starkt subjektivt samband mellan alla som arbetar för planen. Denna sammanhängande, integrerade grupp sprider andlig energi över alla områden av mänskligt tänkande och handlande för att stärka enigheten i världen och skapa goda relationer mellan människor. Människor av god vilja förenar sig varje dag klockan 17 lokal tid i tanken genom nedanstående korta mantra. Man gör det tyst och med fokuserad uppmärksamhet:

Må det enda livets kraft strömma genom gruppen av alla sanna tjänare.

Må den enda själens kärlek känneteckna livsgärningen hos alla dem som försöker hjälpa de stora.

Må jag fullgöra min del i det enda arbetet genom självförglömmelse, harmlöshet och rätt tal.

Det är ett kraftfullt sätt att åkalla energier till världstjänandet.

Du kan beställa ett vackert kort med mantrat från *Svenskt informationscenter för World Goodwill och Trianglar*. (se adress längs bak)

World Goodwill intervjuar

World Goodwill har gjort en nystart för sina uppskattade intervjuer med personer vars liv och verk återspeglar en andlig vision som kan intressera många. De finns på http://www.worldgoodwill.org/meetings_interviews och är i form av mp3-filer (streaming audio).

Först ut var John Bunzl, som vi var glada att hälsa välkommen tillbaka. Vi har tidigare intervjuat honom. Han skapade 1998 begreppet *Simultaneous Policy* och organisationen *Simultaneous Policy Organisation* [Simpol] och dess relevans för de globala utmaningarna.

Enskilda stater regeringar kan ofta inte lösa problem på egen hand. Då vill Simpol vara till hjälp på olika sätt. Simpol menar att medborgarna i demokratiska länder kan använda sina röster på ett nytt sätt för att driva på politiker och regeringar att ge sig i kast med dagens mest akuta och olycksbådande frågor – såsom klimatförändringarna, kaoset på finansmarknaden, arbetslöshet, stigande matpriser etc. John förklarar att den internationella konkurrensen i

vanliga fall motverkar regeringarnas möjligheter att lösa sådana problem. Han visar att problemet går att lösa, nämligen om alla regeringar agerar samtidigt, men då måste man skapa en metod för att få detta att fungera. Tanken bakom är att vi måste höja medvetandet så vi får ett mer globalt perspektiv. John noterade att om vi inte gör verkligt seriösa ansträngningar för försöka lösa världens problem nu med demokratiska medel, finns risken att vi kommer att glida in i något mer auktoritärt och diktatoriskt, där företagen har ännu större inflytande. Vidare kom han in på hur svårt det är att koordinera världens ngoer så att de kan reagera samfällt på världens problem. Han pratade också om de faktorer som lägger hämsko på Förenta nationerna. Han citerade Ken Wilbers synpunkt att den materiella sidan av globaliseringen – teknologi och ekonomi – utvecklas snabbare än folks medvetande, och att vi nu kämpar för att klara av konsekvenserna av detta.

Syftet med allt tal är att kläda tankarna i ord och sålunda göra dem tillgängliga för andra. När vi talar frammanar vi en tanke och vi leder fram det som är dolt inom oss till hörbart uttryck. Talet uppenbarar, och ett riktigt tal kan skapa en form som tjänar ett gott syfte, på samma sätt som ett felaktigt tal kan skapa en form som har ett illasinnat mål. Men utan att vi inser det fortsätter vi att tala, oavbrutet och oansvarigt, dag efter dag. Vi använder ord. Vi sprider ljud och omger oss med formvärldar som vi själva skapar. Är det inte därför livsviktigt att tänka efter innan vi talar, och sålunda kommer håg föreskriften "Du måste förvärva kunskap innan du kan vinna talets gåva"? Efter att ha tänkt, låt oss då välja de riktiga orden att uttrycka den rätta tanken, samtidigt som vi försöker ge varje ord vi yttrar rätt uttal, passande valör och ett sant och äkta tonfall.

Då kommer vårt talade ord att skapa en tankeform uttrycker den idé vi har i vårt inre. Då kommer våra ord inte heller att för med sig osämja, utan bidrar med sin speciella ton till det stora harmonierande ackord eller förenade ord, som det är mänsklighetens uppgift att slutligen uttrycka. Felaktigt tal splittrar och det är intressant att komma ihåg att ordet, symbolen för enhet, är gudomligt, under det att talet i dess många varianter är mänskligt.

När utvecklingen fortskrider och den mänskliga familjen stiger upp till sin sanna ställning i universums stora plan, kommer ett rätt och riktigt tal att alltmer kultiveras, eftersom vi kommer att tänka mer innan vi yttrar ord eller som en stor vishetslärare har sagt "genom meditation ska vi rätta till det felaktiga talets misstag." och betydelsen av ordformer, sanna och korrekta ljud och röstkvalitet kommer att bli ofantligt mycket mer påtagligt/märkbart.

Alice Bailey

Världsböndagen 2010

För att bygga ett mer rättvist globalt samhälle där vi bryr oss om varandra och är beroende av varandra behöver vi framför allt mer ljus, kärlek och andlig vilja. Torsdagen den 27 maj 2010 förenar sig människor av god vilja från hela jorden, från olika religioner och andliga riktningar i en åkallan av dessa högre energier genom att läsa Den stora invokationen. Kommer du att delta i denna healing genom att ta med Den stora invokationen i dina tankar, böner eller i din meditation på Världsböndagen?

DEN STORA INVOKATIONEN

(omarbetad version)

Från Ljusets punkt i Guds Sinne,
låt ljus strömma in i människornas sinnen.
Låt ljus stråla ned över jorden.

Från Ljusets punkt i Guds Sinne
låt ljus strömma in i människornas sinnen.
Låt ljus stråla ned över jorden.

Från Kärlekens punkt i Guds Hjärta,
låt kärlek strömma in i människornas hjärtan.
Må Kristus återvända till jorden.

Från Kärlekens punkt i Guds Hjärta
låt kärlek strömma in i människornas hjärtan.
Må Den kommande* återvända till Jorden.

Från det centrum där Guds Vilja är känd,
låt människornas små viljor ledas av ett högre syfte -
Det syfte som Mästarna känner och tjänar.

Från det centrum där Guds Vilja är känd
låt människornas små viljor ledas av ett högre syfte
- Det syfte som Mästarna känner och tjänar.

Från det centrum som vi kallar mänskligheten
låt kärlekens och ljusets plan ta form
och må den försegla dörren till det onda.

Från det centrum som vi kallar mänskligheten
låt kärlekens och ljusets plan ta form
och må den försegla dörren till det onda.

Låt Ljus, Kärlek och Kraft återupprätta Planen på jorden.

Låt Ljus, Kärlek och Kraft återupprätta Planen på jorden.

Om du vill skicka det här budskapet vidare till andra så finns två kort som du kan ta från vår engelska hemsida www.lucistrust.org/ecard/ och www.lucistrust.org/ecard2/

*Många religioner tror på en världslärare som ska komma någon gång i framtiden. Han är känd under många olika namn såsom Herren Maitreya, imamen Mahdi, Kalkiavataren etc. Ibland används dessa namn i någon version av Den stora invokationen av folk med olika tro.

ATT VERKA FÖR ATT SKAPA RIKTIGA RELATIONER

ISSN 1650-5263

World Goodwill är en internationell rörelse som verkar för att mobilisera den goda viljans energi i världen och att skapa riktiga mänskliga relationer. Organisationen grundades 1932 som en tjänande verksamhet inom Lucis Trust. I Storbritannien är Lucis Trust en registrerad utbildnings- och välgörenhetsorganisation. I USA är den ett icke-vinstdrivande, skattebefriat utbildningsföretag. World Goodwill är en av FN godkänd NGO (icke-statlig organisation) och den brukar delta i de reguljära rådgivande mötena i FN:s högkvarter. Lucis Trust finns med på ECOSOC:s lista över rådgivande organisationer.

World Goodwills Nyhetsbrev kommer ut fyra gånger om året. Vill du ha fler exemplar, hör gärna av dig. Förutom den engelska originalversionen *World Goodwill Newsletter* ges nyhetsbrevet också ut på danska, franska, grekiska, holländska, italienska, portugisiska, ryska, spanska, svenska och tyska. Den engelska hemsidesadressen är www.worldgoodwill.org Här kan du läsa nyhetsbrevets originaltext.

World Goodwills arbete finansieras uteslutande genom gåvor och det kostar inget att prenumnera på nyhetsbrevet. Men varje gåva - stor eller liten - är mycket välkommen. På så sätt kan information spridas till så många som möjligt. Gåvor till Lucis Trust, kan göras till postgiro: 74267-6, då stöder du den internationella verksamheten. Om du vill bidra till att materialet kan ges ut på svenska kan du använda banknumret nedan.

WORLD GOODWILL

1 Rue de Varembe (3è)
Case Postale 26
CH - 1211 Geneva 20
Schweiz

Suite 54
3 Whitehall Court
London SW1A 2EF
Storbritannien

120 Wall Street
24th Floor
New York NY 10005
USA

Översättning, layout och utskick: Svenskt Informationscenter för World Goodwill och Trianglar
Granängsringen 16, 135 44 Tyresö. Hemsida: <http://www.goodwilltriangel.org> E-post: info@goodwilltriangel.org
Tel: 018- 53 01 20 (dagtid) eller 08-798 28 78 (kvällstid) Svenskt Informationscenters arbete finansieras enbart genom gåvor. Varje gåva bidrar till att information kan spridas till flera personer. Bankgiro: 5777-1537